

15

מסד החינוך והתרבות.

4. מחסן מרכזי.

רכישת המכשירים, הציוד וכו' נעשית עד כה ע"י כל מפקח לפי מקצועו. בי ובי 1950 הצענו לרכז את כל עניני הרכישה, ההחזקה והחלוקה במחסן מרכזי, שאליו יהיו מסופנים מחסני-עזר לפי הצורך. עוד לא קבלנו ידיעה על הצעדים שננקטו ותוצאותיהם.

5. הוצאות בלתי חוקיות.

ראינו צורך לדווש את הפסקתן של צמח צבירות על הוראות

הממסלה, כגון קניית עטים נובעים לעובדים על חשבון המסד, מתן תטורות לפקידים או לבני משפחתם, עריכת מסיבות פרידה, תשלום בעד טעות נוספות לאנשים המקבלים מסכורת חדשית וכו'.

אגף החינוך המסיך לטלם צמי ביטוח נגד תאונות בדרכים

לפקידיו, גם לאלה שאינם פקידים. "נדרטים" להחזקת מכוננית. סולם סך - 670. ל"י לתקופה ינואר 1949 - ינואר 1951, בטענה שהביטוח קיים כבר מסנים הבות. קבענו שביטוח כזה מתנגד להוראות הממסלה, ומהונה הוצאה בלתי חוקית והפליה כלפי יתר עובדי הממסלה.

6. הקצבות כפולות.

ביולי 1948 התליט הועד המנהל למערכת החינוך להעניק

הקצבה בלתי חוזרת של - 50 ל"י על כל חדר מגורים לכיסוי

הוצאות ההעברה של פקידי המחלקה מירוסלים לתל-אביב. נוסף על

כך טילמו לעובדים את ההוצאות של העברת הרהיטים לפי החטבונות

המקוריים שהגישו במקום לטלם להט את ההוצאות האלה לפי הטעורים

שנקבעו בהוראות הממסלה. דרשנו להוציא לפועל את החזרת הסכומים,

סטולמו לעובדים למעלה מן המגיע לפי הוראות הממסלה בהתאם לפרטים

שייקבעו לכך עם החטב הכללי.

7. חזרת הלוואות.

ניחנו הלוואות לשיכון, בלי רביח בכך הכל של
5,265 ל"י ל-19 עובדים שונים. אם כי לפי ההחלטה האמורה
לקיל נקבעו חמש שנים לסילוק ההלוואות ע"י ניכויים חדשיים מן
המשכורת, הרי בשנה הראשונה לא ניכו מאומה, ומתשנה השנייה
התחילו לנכות סכומים קטנים, שיביאו לידי תקופת סילוק הרבה
יותר ארוכה, ובמקרה אחד אמילו עד חמש עשרה שנה. דרשנו הסברים
והודענו על העניין לחשב הכללי, עדיין לא קיבלנו הסברים.

8. המחלקה להנחלת הלשון ולקליטה תרבותית של העליה.

מחלקה זו נחשבה במשך שנת-הכספים 1949/50 למחלקה נתמכת
ז.א. היא קיבלה מן האוצר סכום גלובלי מתוך תקציב משרד החינוך
והתרבות מבלי שמשרד האוצר יצטרך להכנס לפרטי הסעיפים של
הכנסותיה והוצאותיה. כתוצאה מכך פעולותיה הכספיות של מחלקה
זו לא עברו את החשב הכללי, וזה שוב הביא לידי כך שבמשך כל
התקופה הנ"ל לא נחגלה, שלמרבית החלומים, משכורות, הוצאות
אש"ל, והוצאות מפרגים שונים חסרו אסמכתאות או לא היו אסמכתאות
מקבילות ושהמחלקה לא נהגה בהוצאותיה בחסכוניות הדרושה.

גם אחרי 1.4.50, כשמחלקה זו הפכה למחלקה רגילה, לא
התזירה המחלקה את עודמי תקציבה מסנת הכספים אלא המשיכה להוציאם
בחדשים אחריל ומאי 1950 ורשמה את ההוצאות האלה, כאילו נעשו
במארס 1950.

מבקר המדינה עורר על ליקויים אלה את דעתו של שר החינוך
והתרבות שגילה רצון לחיקונם.

משרד לנפגעי המלחמה

במשרד זה גילתה הבקורת ליקויים שונים, שעליהם נמד-משרד
מבקר המדינה בהודמנויות שונות בכתב ובעל-פה: